CHRISTIANITAS

Návrat Novembra 1989? – Nie, len popretie novembrového divadla. O rozdieloch medzi systémovým scenárom a anti-systémovou vzburou

Branislav Michalka

18. novembra 2020 *Politika*

Duch Novembra

Keď pred rokmi jeden nemenovaný politik vošiel do Matovičovho stanu na námestí SNP a novinári, zvedavo okukujúci vtedajšie cirkusové šapitó nášho súčasného pána premiéra, sa ho opýtali čo tam videl, tak odpovedal, že na neho dýchol duch Novembra. A nepochybne mal pravdu. Toto bol totiž skutočný duch Novembra.

Tento duch, ktorého bol plný stan, nám teraz vládne a je to presne ten istý duch ako v roku 1989: duch masovej manipulácie a lacnej televíznej revolúcie.

Komunistickí papaláši a ich deti, s kontami vo švajčiarskych bankách a vlastniace diplomy zo západných univerzít (ako napr. Vladimír Dlouhý, člen KSČ a poprevratový federálny aj český minister hospodárstva, ktorý ako usilovný zväzák študoval za socializmu na Katolíckej univerzite v belgickej Lovani! Podľa dobových prieskumov z 90. rokov najpopulárnejší český politik!) už boli zo socializmu značne unavení. A to od Moskvy až po Berlín.

Rozhodli sa konečne si užiť svoje ťažko vydreté peniaze. Ich deti predsa mali tiež právo podnikať a študovať na Západe, ako deti západných elít. Súdruhovia vždy boli, a aj dnes sú proti diskriminácii.

Zinscenovali spolu s kumpánmi zo Západu sériu divadelných prevratov, spoliehajúc sa s psychologickou presnosťou na radosť ľudu z lacného víťazstva. Vedeli, že nič nepoteší ustráchaných sledovačov televíznych seriálov tak, ako predstava vlastného hrdinstva a odvahy. Dali im ju a vyšlo to. Ľud uveril, že komunistov „uštrngal“ kľúčmi a usilovným vysedávaním v gaučoch pred televízormi.

Potom nastalo 30 rokov sľubov a vydierania, zastrešeného Európskou úniou a globálnymi elitami. Najprv mala byť „*marka za tri koruny*“ – do troch rokov, potom malo byť z ČSFR „*nové Nemecko*“ – už až za skeptickejších päť rokov, potom malo byť zo Slovenska „*nové Švajčiarsko*“ – do desiatich rokov, atď. Divadelná scéna bola rozdelená na dobrých, slušných, pro-európskych a na tých zlých, ktorí to všetko brzdili. Na ich hlavy sa hodila vždy zodpovednosť za to, že žiadne „*nové Švajčiarsko*“ stále neprichádzalo.

A slovenskému oslíkovi tancovala pred nosom stále čerstvá mrkva vydierania: nebude blahobyt, kým nevstúpite do NATO, nebude blahobyt kým nevstúpite do EÚ, nebude blahobyt kým neprijmete euro…

Všetko sa však raz skončí a aj divadlo elít raz vyčerpá svoje možnosti. Vtedy nastupuje sila. Už niet čím vydierať a na čo sa vyhovárať. Už sme aj v NATO, aj v EÚ, máme aj eurá a pro-európsku liberálnu vládu, a „*nové Švajčiarsko*“ stále neprichádza. Naopak, vyzerá to skôr na poriadny prepadák. A nezachránilo to

zrejme ani divadlo s Covidom. Bolo treba použiť silu a vyhrážky. Bolo treba porušiť zákony aj Ústavu. A napriek všetkej propagande a masírovaniu hláv, sa na 17. novembra zvolávali protesty. A ľudia prišli.

Reakcia vlády pripomínala starého dobrého, nedávno zosnulého, súdruha Jakeša. Jaroslav Naď povedal, že: „*slušní ľudia zostanú doma*“. Nechýbalo dokonca ani vyhrážanie sa vojenskou políciou. Denník N, analogicky k duchu komunistických dobových žurnálov uverejnil titulku: „*Fico, Kotleba a Danko posielajú ľudí pod vodné delá*.“ Ak by potrebovali, tak zostali ešte nejaké ďalšie floskule zo zlatého fondu súdruha Jakeša: „*Sloboda nie je anarchia*; *Kritika áno, ale konštruktívna*; *Republiku si rozvracať nedáme!*; *S rozvracačmi diskutovať nebudeme…*“

Korunu analógii súčasných fráz s komunistickými nasadil Juraj Šeliga. Ten vo svojej reakcii na protesty poslal Jána Čarnogurského, a nielen jeho samozrejme, na “*smetisko dejín*” a napísal podobne ako súdruh Lenin, že mládež potrebuje “*vzdelanie, vzdelanie, vzdelanie…*”

Oni, liberáli a demokrati, milovníci demonštrácií a všetkých verejných cirkusov, vykydávania hnoja pred úradom vlády, aj lákania traktoristov na námestia, slušno-ľudskí demonštranti, ktorí si stavajú pomníčky na miestach kde demonštrovali, si odrazu hnusia námestia, demonštrácie a dokonca používajú slová ako „*luza*“.

Duch reálneho odporu

Liberálni politici označili demonštrácie za zneužitie Novembra. Je to naozaj tak? Prichádza skutočne nový ekvivalent Novembra? Nie, oni veľmi dobre vedia, že neprichádza. Keby prichádzal, zostali by pokojní a usmiati. Vedeli by, že tí správni scenáristi sa chopili brka a tí správni režiséri s hercami prišli na pľac. Včerajším protestom však chýbal rukopis farebných revolúcií, štedro dotovaných zo zahraničných zdrojov, ktorých bol November predobrazom. Tentokrát bol liberálny systém konfrontovaný s anti-systémovým odporom v masovom meradle. A to ich znervózňuje.

Zvolávateľmi protestov boli totiž tí „*zlí*“, nie „*dobrí*“ a „*slušní*“ ľudia.

Protesty sa nekonali len v Bratislave, ale aj v ďalších väčších mestách: v Košiciach, Žiline, Banskej Bystrici a dokonca aj v Prievidzi. Zbožné želanie politikov, aby „*neslušní*“ občania zostali tiež doma, rovnako ako tí „*slušní*“, sa nesplnilo. Tisíce ľudí skandovali pred palácom prezidentky Čaputovej, ktorá je symbolickým vyjadrením toho, čo predstavuje západný liberalizmus, slová: „*gestapo, gestapo…*“ A nebolo ich málo, nedalo sa vyhovárať na to, že ide o hŕstku extrémistov. Je jasné, že pre značný počet Slovákov nie je súčasná mocenská garnitúra, jej ideály a liberálna vízia sveta, atraktívna.

Ale to samozrejme vedel liberálny systém vždy, avšak kým „nepriatelia tolerancie“ sedeli doma a predstavovali mlčiacu polovicu obyvateľstva, mohli liberálne médiá rozprávať o hŕstke notorických extrémistických kverulantov. O preplnenom námestí sa však takéto slová píšu už ťažšie.

Aby toho nebolo málo, tak na námestí pred prezidentským palácom rečnil po poslancovi za ĽSNS Milanovi Mazurekovi aj bývalý disident a predseda vlády Ján Čarnogurský. Bolo by dobré vedieť, či aj jeho považujú súčasní vládni predstavitelia za reprezentanta „*luzy*“. Paradoxne on, na rozdiel od nich, sa skutočne postavil komunistickému režimu na odpor. V akých pozíciách boli počas novembra 1989 rodičia súčasných vládnych predstaviteľov? Možno by nebolo na škodu to zistiť.

To, že je liberálny sen ohrozený sa dá ľahko vyčítať z reakcie premiéra Matoviča, ktorý včera o 16:00 zistil, že preplnené námestie sa bude ešte len ďalej zapĺňať a okamžite reagoval na svojom obľúbenom Facebooku. Najprv prišla obligátna heroizujúca glorifikácia Novembra:

„*30 rokov sme spomínali v tento deň na hrdinov Novembra. Na ich odvahu a statočnosť.*“ Takže hrdinovia… Nabudúce už možno aj nasadzujúci životy.

No a po troche sentimentu nasledovali vyhrážky tým, ktorí prišli tento rok. Podľa popisu pána premiéra predstavujú skutočnú ideovú spodinu, presne takú, ako si ju vysnívali „*slušní*“ ľudia: mafiáni, fašisti, anarchizujúca luza a veční kverulanti, nespokojní s dobrom krásneho nového sveta. Ale Igor Matovič neklesá na mysli: „*Nie, nebojme sa o November. Dnešný deň nie je jeho pohrebom, je len budíčkom. Budíčkom, aby sme si o to viac uvedomili, že jeho hodnoty musíme neustále chrániť a deťom vysvetľovať. Aby pochopili, že sloboda bez zodpovednosti je len ilúzia slobody. Aby pochopili, že sloboda bez zodpovednosti vedie k anarchii, ktorú dnes budeme vidieť v uliciach v bagandžách mašírovať.*“

Odhliadnuc od zaujímavého paradoxu, podľa ktorého anarchia mašíruje v „bagandžách“, pričom mašírovanie je skôr prejavom organizovanosti, nie anarchie, by bolo dobré vedieť ako chce Igor Matovič „*chrániť*“ svoj sen o skvelom Novembri, pred nájazdmi anti-systémových barbarov. Včera podvečer sa demonštranti zjavili aj pred jeho domom v Trnave a polícia bdela. Bude to tak ale vždy? Najťažší boj býva s neúprosnou realitou, a to predovšetkým vo vlastnej hlave.

Teraz už vie, že divákov a poslucháčov v liberálnej „továrni na sny“ výrazne ubudlo, a nedá sa to už ututlať. Zistil to včera na námestiach. A spolu s ním aj všetci liberáli.

Prosíme Vás o PODPORU! Pomôžte nám prebudiť SVEDOMIE Slovenska, brániť Vieru a hodnoty kresťanskej civilizácie. Christianitas.sk pomôžete aj jedným eurom. ĎAKUJEME!

Bankové spojenie: **SK7765000000000020594299**

URL adresa článku: https://christianitas.sk/navrat-novembra-1989-nie-len-popretie-novembroveho-divadla-o-rozdieloch-medzi-systemovym-scenarom-a-anti-systemovou-vzburou/